

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.19. Jugures ac Nestoriani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

§. XIX.

Sæcul. XIII.

A. C. 1255.

Jugures ac Nestoriani.

Rubriquifius deinde suum colloquium cum popis quorundam idololatrarum, qui Jugures vocabantur, refert hunc in modum. In fano multas statuas grandes & parvas videns, rogabam popas, quid de Deo crederent? Respondebant: Unum duntaxat credimus. Spiritumne an corpus eum esse creditis? Credimus esse spiritum. Num creditis, eum humanam sibi olim naturam assumpsisse? Non credimus. Cum credatis eum esse spiritum & unicum, cur effigies corporeas & tam multas ei ponitis? Et cum eum humanam sibi naturam junxisse non credatis, cur hominum potius quam aliorum animalium imagines ei statuitis? Has non formamus Deum exhibendi gratia: sed quando vir dives e nostris obit, ejus filius, uxor, vel amicus aliquis ipsius simulacrum effingi curat, & hic collocat, quod nos in ejusdem memoriam honoramus. Ergo hominibus adulandi causa id facitis? Non nisi ad eorum memoriam colendam id agimus. Sub hæc quasi jocantes ex me quærebant: Ubi est Deus? Tum ego: Ubi est anima? In corpore. Nonne corpus totum occupat totumque regit, etsi non cernitur? Sic Deus est ubique,

ac

H. p. 91.

B. 107.

Sæcul. XIII.
A. C. 1255.

ac gubernat omnia, nec tamen conspici potest, cum intelligentia sit & sapientia. Ratiocinationem cum illis longius volebam persequi: sed fatigatus interpret meus, qui exponendis sensibus meis non par erat amplius, ad silendum me compulit. Huic sectæ adhærent Tartari, quatenus unicum credunt Deum, suisque mortuis statuas ponunt.

B. p. 116.

Loquens de Catai seu China author dicit, Nestorianos quindecim ejus urbes incolere, ac Segini habere Episcopatum. Sunt rudes, addit, nec intelligunt linguam Syriacam, in qua ministerium exercent suum, & litteras divinas legunt. Hinc tam corrupti mores eorum & vitia, præsertim usuræ studium ac ebrietas. Aliqui plures habent uxores, ut Tartari, quos inter vivunt: diem Veneris festum agunt sicut Mahometani. Episcopus eorum in Tartariam raro venit, vix quinquagesimo quoque anno: & tum omnes suos infantes masculos vel in cunis sacerdotio initiari curant: unde mares pene cuncti sunt Presbyteri, matrimonium tamen ineunt, immo extincta conjugē ad alteras procedunt nuptias. Omnes sacrilegam mercaturam faciunt, nec ullum sacramentum nisi pro mercede conferunt. Cura familiæ eos pecuniæ tantum cupidus, non propagandæ fidei studiosos reddit: præterquam quod eis mali mores sui

fui contemptum afferant: nam fallorum Sæcul. XIII.
cultores numinum vivunt honestius. Hæc A. C. 1255.
ille de Nestorianis: tum rediens ad rela-
tionem suam, ita pergit.

Tandem die S. Joannis Evangelistæ p. 125. 127.
27. Dec. 1253 ad aulam Magni Cani Man-
gu advenimus. Plures Mogoles cum il-
lum, qui nos adduxerat, inviserent, nos
causam itineris nostri rogabant. Re-
spondi, nos comperto, Sartachium esse
Christianum, cum litteris Regis Franciæ
ad eum profectos, ab ipso ad Batum, ab
hoc ad Magnum Canum missos fuisse.
Quærebant, an pacem cum eo jungere
vellemus? Reposui, cum nullam Tartar-
is causam belli præbueris, non esse, cur
pacem ab ipsis petas, quamvis hanc ut
Princeps justus & bonus cum populis om-
nibus habere cupias. Adeo nempe
superbiunt, ut orbi universo suam gratiam
captandam putent.

In ædibus palatio propinquis facel- p. 130.
lum, ibique monachum Armenum vidi-
mus in speciem severissimum, qui ad nos
dixit, se eremitam esse terræ sanctæ, sibi
Dominum Nostrum ter spectabilem impe-
rasse, ut Tartarorum Principem adiret.
Veni, addebat, abhinc mensis spatio, &
asserui Mangu-Cano, si Christianus fie-
ret, cunctas ipsi gentes, etiam Francos
& Magnum Papam se submissuros: tan-
tundem illi ut affirmetis, suadeo. Mi
frater!

Sæcul. XIII.
A. C. 125.

frater! inquiebam, Canum, ut Christo se adjungeret, persuadere vellem, promitteremque, Papam & Francos ipsum magno cum gaudio amicum & fratrem agnuros esse: at non sponderem fore, ut ei se subjiciant, & tributum sicut aliæ nationes pendant. Hoc esset contra mentem meam & injunctum mihi mandatum loqui. Hæc responsio silentium monacho imposuit.

§. XX.

Introductio ad Mangu-Canum.

p. 135.

Quarto Januarii an. 1254 in palatium ad alloquendum Mangu-Canum ducti fuimus. Hoc mandante rogatus, quam ex oblati quatuor potionibus vellemus, gustavi modice illam, quam cerasnam vocant, ex oryza confectam. At interpres noster vinum bibit, & tam largiter, ut dein quid ageret, nesciret. Canus sibi plura alitum rapacium genera afferri voluit, quas pugno impositas tenens avide spectabat. Haud paulo post nos jussit loqui. Procumbebam in genua, & longam Cano vitam precatus, exposita itineris nostri occasione, congruenter epistolæ tuæ in ejus regione commorandi copiam pro nobis petii, eo quod regula nostra nos adstringeret, ut homines secundum legem Dei vivere doceremus. Nec
aurum